

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/7/2023
Identifikačné číslo spisu:	7203890621
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7203890621.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Sone Pekarčíkovej, v exekučnej veci oprávneného Národný ústav detských chorôb, Bratislava, Limbová 1, IČO: 00 607 231, zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Szabom, Bratislava, Blumentálska 2735/20, proti povinnej obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, o vymoženie 31 546,48 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 38Er/5/2003, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2022 č. k. 6CoE/152/2022-152, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 24. februára 2021 č. k. 38Er/5/2003-86, v spojení s opravným uznesením z 26. septembra 2022 č. k. 38Er/5/2003-137 návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Súd prvej inštancie zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinná k predmetnému návrhu doložila ako prílohy Dohodu o urovnaní, Zmluvu o prevzatí dlhu, protokol, denník zaúčtovania, saldo z účtovníctva právneho predchodcu povinnej, pričom však Dohoda o urovnaní bola súdu predložená bez poslednej strany. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že bez poslednej strany Dohody o urovnaní nie je možné posúdiť, či takáto zmluva bola uzavretá, kedy bola uzavretá, a či za zmluvné strany konali osoby na to oprávnené. Z ďalších listín síce podľa okresného súdu vyplýva, že k uzatvoreniu dohody o urovnaní malo dôjsť, avšak v článku II bod 1. zmluvy o prevzatí dlhu z 20. júla 2005 sa uvádza ako dátum uzavretia Dohody o urovnaní deň 20. júla 2005. V Protokole o záväzkoch sa v jeho závere uvádza ako deň uzatvorenia Dohody o urovnaní deň 17. december 2004. Súd prvej inštancie uzavrel, že otázku dňa uzatvorenia Dohody o urovnaní ďalšie predložené listiny ako nepriame dôkazy neobjasňujú, ale ju robia ešte spornejšou, pričom navyše Dohoda

o urovnaní bola súdu predložená s ďalšou chýbajúcou stranou, nakoľko po prvej strane končiacej sa v bode 1. článku III (aj to nie v celom bode 1. článku III) nasleduje strana očíslovaná ako strana č. 3, ktorá začína článkom IV nazvanom Predmet dohody. Zmluva o prevzatí dlhu článok II bod 1. sa v špecifikácii záväzkov odvoláva na čl. III bod 2. a 3. ako aj na prílohu č. 1 Dohody o urovnaní. Zároveň v čl. V bod 4. písm. a) dohody o urovnaní je ako neoddeliteľná súčasť tejto zmluvy uvedená príloha č. 1, ktorá obsahuje bližšiu špecifikáciu odsúhlasených záväzkov podľa čl. III bod 2. Okresný súd uviedol, že takto opísaná príloha pri Dohode o urovnaní pripojená nie je, z čoho pramení pochybnosť, či Denník zaúčtovania (kontrolný opis denníka UTC 1 200507 361 ID-Halászová 16/2005 záp. DFNSPBa - Veriteľ) bol ako príloha č. 1 k dohode o urovnaní pripojený, najmä ak dňom jeho vytvorenia je deň 19. august 2005. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav okresný súd nemal za nepochybné preukázaný zánik časti záväzku povinnej, z ktorého dôvodu zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (ďalej aj „EP“).

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na základe odvolania povinnej uznesením z 19. decembra 2022 č. k. 6CoE/152/2022-152, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 24. februára 2021 č. k. 38Er/5/2003-86 v spojení s opravným uznesením z 26. septembra 2022 č.k. 38Er/5/2003-137.

4. Odvolací súd uviedol, že povinná ani v odvolacom konaní nepreukázala žiaden z tvrdených dôvodov pre zastavenie exekúcie a odvolací súd ani iný dôvod pre zastavenie exekúcie zo spisu nezistil. Povinná nepreukázala, že splnila pohľadávku, ani to, že pohľadávka prešla na niekoho iného a nepreukázala ani platne uzatvorenú Dohodu o urovnaní, resp. iné dôkazy, ktoré by preukazovali prechod pohľadávky na tretiu osobu. Stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odvolaní napadnutom uznesení súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnuté uznesenie (v spojení s opravným uznesením) ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že exekúciu vedenú proti povinnej zastavuje. Prípustnosť svojho dovolania odôvodnila nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý zakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Namieta, že tak súd prvej inštancie, ako i krajský súd sa v priebehu konania nevysporiadali s námietkami povinnej, nevykonali navrhované dôkazy, resp. spôsob, akým posúdili dôkazy v odôvodneniach svojich rozhodnutí neuviedli dostatočne.

6. Oprávnený doručil súdu k dovolaniu povinnej svoje vyjadrenie (č.l. 198 spisu), v ktorom dovolaciemu súdu navrhuje, aby dovolanie povinnej podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol a zaviazal povinnú na náhradu trov dovolacieho konania. Oprávnený uviedol, že v posudzovanej exekučnej veci nie je daný žiaden zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania - povinná, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 2 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné odmietnuť.

8. Podľa § 202 ods. 4 EP dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá EP, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Novelou EP vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017 Z. z.“) nadobudol 1. apríla 2017 účinnosť

novelizovaný § 202 ods. 4 EP, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 EP síce určilo pravidlo, že ak § 243i až § 243k EP neustanovuje inak, exekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, vrátane dovolacieho konania, žiadne pravidlo neurčilo.

11. V posudzovanej veci je dovolaním povinnej napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané dňa 19. decembra 2022, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní a bolo vydané v čase, kedy už § 202 ods. 4 EP v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudol účinnosť. Dovolanie povinnej podané na pošte dňa 5. apríla 2023 bolo rovnako podané za účinnosti už novelizovaného znenia § 202 ods. 4 EP.

12. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie § 202 ods. 4 EP v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. uznesenia najvyššieho súdu z 20. decembra 2017 sp. zn. 8ECdo/17/2017, z 12. decembra 2017 sp. zn. 3ECdo/16/2017, z 20. januára 2019 sp. zn. 5Oboer/25/2018, zo 4. decembra 2018 sp. zn. 2Oboer/13/2018, z 27. septembra 2017 sp. zn. 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavné konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach z 12. apríla 2018 sp. zn. II. ÚS 185/2018, zo 17. júla 2018 sp. zn. III. ÚS 276/2018 a z 15. augusta 2018 sp. zn. I. ÚS 281/2018 a Náleze zo 14. novembra 2018 sp. zn. I. ÚS 259/2018.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 Z. z. novelizovaného znenia EP, najvyšší súd preto uzatvára, že prípustnosť dovolania povinnej je vylúčená podľa § 202 ods. 4 EP. Dovolanie povinnej je z tohto dôvodu potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c) CSP ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

14. Vzhľadom na to, že dovolanie povinnej nebolo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, najvyšší súd nemohol pristúpiť k posúdeniu dovolacích dôvodov vymedzených povinnou.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania oprávneného, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok